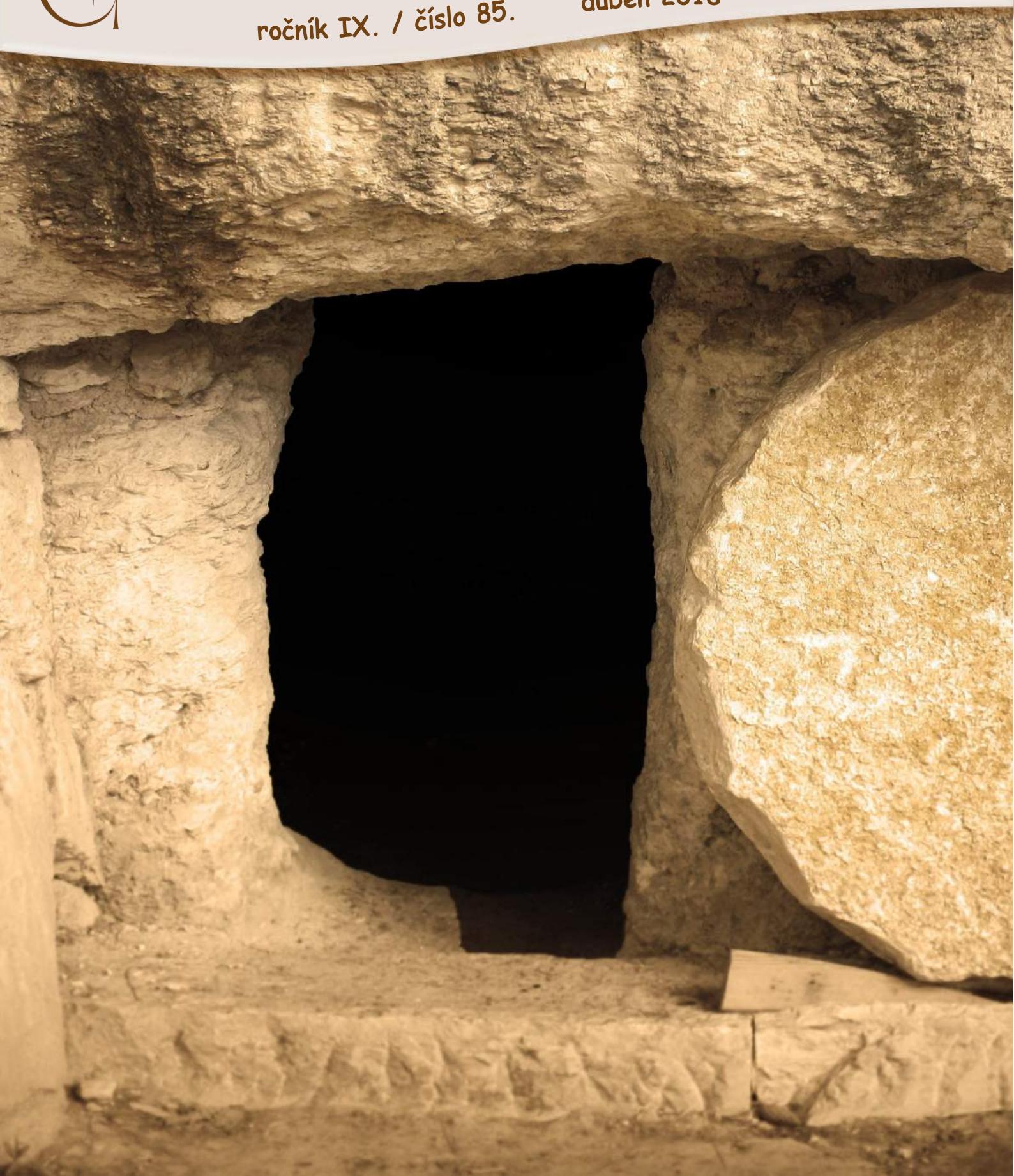

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 85. duben 2018

úvodník

Drazí Farníci, Farnice a Farníčata...

JÁ a kdo je víc?	s. 3
Jajko na 100 sposobów	4
Odvaha	6
ROSTÁRNY O NIČEM: Měděný had	7
S KOLÁRKEM V KUCHYNI:	
Vajíčková fašírka	10
PIERWSZE WIEKI KOŚCIOŁA:	
Kościół w epoce poapostolskiej	10
POCHOPIT CÍRKEV: Boží Milosrdentsví	12
VÝHERCI KŘÍŽOVKOVÉ SOUTĚŽE + ŘEŠENÍ	13
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	14
Úmysly mší svatých 02.04.-06.05.2018	16
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Pravidelná setkávání farních společenství	18
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	18
Plán diecézních sbírek v roce 2018	19

A je po všem! Eucharistie i kněžství byly ustanoveny. Ježíše přibili na kříž a On na něm zemřel. Mrtvý ležel v hrobě a dnes v noci vstal z mrtvých! Je po Velikonocích. Konec. Konec? Skutečně? Pár dnů a je konec?

Velikonoční události nejsou koncem Velikonoc! Radost z výkupné oběti a zmrvýchvstání Krista má od teď naplňovat každý náš den. Církev nám tuto skutečnost připomíná pomocí Velikonočního oktávu a několikatýdenní Velikonoční doby. Ne, Velikonoce ještě zdaleka nekončí. Spíše naopak. Velikonocemi vše začíná znova. Během Tridua jsme měli možnost Bohu odevzdat, svěřit vše, co nás tíží, s čím si nevíme rady, co nás v našem životě přesahuje. Ježíš totiž vše vzal s sebou na kříž, a když řekl: „Otče, do Tvých rukou odevzdávám svého ducha“, odevzdal i to vše, co jsme Mu my letos naložili. Tím to ale nekončí. Prázdnnotu oněch těžkostí je třeba něčím zaplnit. Čím? Vzkříšeným, oslaveným Kristem! Události Tridua nás vybízejí nejen k jejich připomenutí, prožítí, ale k opětovnému restartu, k novému začátku – v radosti Vzkříšeného.

Před námi je již zmíněný Oktáv a Doba velikonoční. Zkusme prožít tento čas s radostí, novým odhodláním. Zkusme každý den prožívat se vzkříšeným Kristem. Seberme veškerou odvahu a žijme tak, aby na nás naše okolí poznalo, že letos o Velikonocích se „něco“ změnilo. Nebojme se jasně říkat, co se změnilo, co v nás dělá Kristus. A pokud se nám něco nepodaří a klopýtneme, vyznejme vše ve zpovědi a prožijme velikonoční očištění znova ve svátosti smíření.

Požehnanou Dobu velikonoční!

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špirková, Eva Steffanová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechur

Nasza Rodzina Parafialna

Příští číslo vyjde: **neděle 29.04.2018**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 20.04.2018**

Je neděle večer. Děti okoupány, po večeři, vše na zítřejší pracovní a školní den připraveno... Klid. Pouštím televizi a netrpělivě očekávám film Jana Hřebejka, Učitelka. Upoutávka vypadala slibně. Bude to příjemná tečka za víkendem. Už to vidím, v hlavní roli určitě zase nějaká hysterická, zakomplexovaná úča z dob komunismu. Klasika. Ale třeba se zasměju.

Kdybych v tu chvíli tušila, jak moc jsem se pletla. Sledovala jsem film plný bezohlednosti, nadřazenosti, povyšování, ponižování, odsouzení a nespravedlnosti skrytých za laskavou, „andělsky“ milou tváří učitelky. To, co jsem během filmu prožívala, je pro mne těžko popsatelné. Bylo mi, a ještě i v tuto chvíli, kdy příš článek a vynořují se mi jednotlivé scény, zle. Tak zle, že jsem se na film nedodívala a šla si lehnout. Tu noc jsem přemýšlela nad chováním hlavní aktérky a jeho důsledky. To přeci není možné, takhle se někdo nemohl a nemůže chovat!

Ráno jsem si přivstala a pustila si film ze záznamu. Ted' už jsem věděla, co mne čeká, byla jsem připravená na to, co uvidím. Věděla jsem, že mi při jeho sledování nebude dvakrát nejlépe. Chtěla jsem však vědět, jak příběh dopadne. O co zděšenější jsem byla, když jsem zjistila, že je natočen podle skutečné události.

V hlavě mi vířily nejrůznější myšlenky, jedna střídala druhou. Začaly se mi vybavovat různé obrazy z mého života, z povídání známých... a spojovaly se s filmovými scénami. To vše, čeho jsem byla divákem, svědkem, není a nebylo jen jako, ve filmu. To je skutečné lidské chování. Nekončí stiskem tlacítka na dálkovém ovladači. Setkal se s ním snad každý. Arogantní povyšené a bezohledné chování šéfa ke svým podřízeným, manželů mezi sebou, rodičů ke svým dětem, dětí k rodičům, vlastevníkům, starších k mladým... Stačí otevřít oči, poslouchat a vnímat události kolem sebe.

Stačí jedna jediná věta typu: „Vždyť jsem ti to říkal/a!“ K tomu přidaný povzdech, arogance v hlase, nebo

třeba mlčení, přehlížení, jimiž druhému naznačuji, jak je neschopný, nemozný, jak mne svou otázkou zatěžuje a otravuje. Zpočátku se druhý snaží bránit, třeba to i milosrdně přejde. Později rezignuje. Klopí oči, sklání hlavu, ohýbá svůj hřbet, mlčí... A já ho dále zraňuji, dál jej bičuju, uděluji rány jeho a zároveň své duši.

„Nikdo si nesmí myslet, že je něco víc.“

Jan Werich

Co mi dává právo se takto chovat? Je to má domněnka, že jsem chytřejší než on? Chci si tím vyrovnat nějaké své komplexy? Je to mé postavení? Peníze? Věk? Rasa? Je to dnešní drsně bezohlednou dobou? Co se to

JÁ a kdo je víc?

se to s nimi najednou stalo? Kdo jim dal právo se k němu takto chovat a ponížovat jej? Vždyť On byl ten, který se takto k nim mohl chovat. Byl Bůh. Mohl klidně použít věty: „Víte, kdo já jsem?“ „Víte, kdo je můj otec?“ Mohl je jednoho po druhém zavrhnout. Teatrálně si povzdechnout, protočit panenky nad jejich malostí, hříšností. Mohl jim říct, jak ho unavují a otravují, jak jsou trapní. Neudělal to. Nikdy! Ani ve chvíli, kdy umíral na kříži. A mohl.

„Lidská pýcha bude pokročena, nadutost lidí bude ponížena a Jahve bude v onen den vyvýšen, jen on.“ Izaiáš 2, 17

s lidmi děje? Takoví přece dříve nebývali! Nebývali? Opravdu?

Stačí se podívat a prožít si křížovou cestu společně s Ježíšem. S Ježíšem, který byl odsouzen a vydán na tu nejpotupnější a nejponížující smrt na kříži. Jako nějaký zločinec. Kolik opovržení si zažil, lidé na něj pokřikovali, utrhovali se, plivali na něj. Na Ježíše, na Božího Syna! Na toho Ježíše, který měl vždy a pro všechny otevřenou náruč, pochopení, lásku. Na Ježíše, který léčil rány a bolesti jejich duše i těla. Toho Ježíše, kvůli kterému nesli nemocné z velkých dalek, spouštěli je na nosítkách do místnosti otvorem ve střeše, lezli na strom, aby jej zahlédli, toužili po jeho přítomnosti ve svém domě. Co

Dokonce ve chvíli, kdy losovali o jeho šat, v době kdy „teprve umíral“, přihlížel potupnému dělení pozůstalosti! Prosí svého otce, aby jim odpustil, neboť nevědí, co činí. A někdo z nich si neuvědomoval, jak má nad nimi navrch. Nikdo z nich v tuto chvíli netušil, že každá událost ponížení až po samotnou smrt zapadá jako dílek do puzzle jeho vyvýšení. Byl ukřižován na hoře, vztyčen, vyvýšen na kříži, uprostřed mezi dvěma dalšími. Uprostřed a nejvýše jako na vítězném stupníku pro vítěze. Dokonce měl na čele korunu, co z toho, že nebyla ze zlata. Koruna patří králi, ať je jakákoli. Domnívali se, že mu na kříž napsali potupný nápis: Ježíš Nazaretský, židovský král. A on jím byl. Jejich výsměch

byl vlastně napsanou pravdou, aniž by to věděli. A On se i v těchto chvílích dívá na své „poddané“ se skloněnou hlavou, shovívavým pohledem, s velkým milosrdenstvím v srdci a znova a znova odpouští.

„Nebot' každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponížuje, bude povýšen.“

Lukáš 14, 11

Jak velké muselo být zděšení lidí a strach z toho, že jim jejich chování

po svém vítězném zmrtvýchvstání vrátí, do posledního plivnutí. Ten, kterého ponižovali, kterému se vysmívali, kráčel najednou před nimi. A tak je tomu i dnes. Kolikrát jsme se setkali s někým, nad kým jsme cítili převahu, moc a sklouzli jsme k jeho ponížení a potom jsme se třásli strachy z odplaty, doufali, že bude k nám milosrdnější než my k němu.

Nedávno jsem četla citát, který mi vyvstane na mysli zvláště ve chví-

lích, kdy pro mne setkání s druhým není zrovna nejpříjemnější. Třeba pomůže i vám rozhodnout se, zda se vydáte cestou vítězného zmrtvýchvstalého Krista, nebo cestou zdánlivé prvotní výhry, která končí strachem.

„Bud' takovým člověkem, jakého bys chtěl/a potkat.“

citatem.cz

Monika

Jajko na 100 sposobów

WIELKANOC, najważniejsze i najstarsze święto chrześcijaństwa, obchodzone na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa – początkowo w dniu żydowskiej Paschy, a od soboru w Nicei (325) w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca (tj. między 21 marca a 25 kwietnia). Obchody religijne Wielkanocy rozpoczyna odbywająca się wczesnym rankiem procesja i msza, w Kościele katolickim zwana rezurekcją, w prawosławnym – jutrznią. W tym dniu spożywa się uroczyste śniadanie w gronie rodzinnym, poprzedzone składaniem sobie życzeń. Wielkanoc wieńczy okres Wielkiego Postu i poprzedzający ją Wielki Tydzień. Jest czasem

radości (symbolizuje ją biały kolor szat liturgicznych). Z Wielkanocą wiążą się liczne religijne i ludowe obrzędy (święcenie pokarmów, pisanki, śmigus-dyngus).

Święta Wielkanocne mają bogatą tradycję. Są niezwykle barwne, towarzyszy im wiele obrzędów. Po wielkim poście – kiedyś bardzo ścisłe przestrzegany – ludzie z niecierpliwością czekali na odmianę. O wielu wielkanocnych obyczajach pamiętamy także dzisiaj. Dzięki nim świąteczne dni są bardziej radosne.

Stara ludowa prawda głosi, że co kraj to obyczaj. Przenieśmy się więc na chwilę w podróż dookoła świata, aby poznać zwyczaje i tradycje

wielkanocne także w innych państwach, nie tylko tych europejskich.

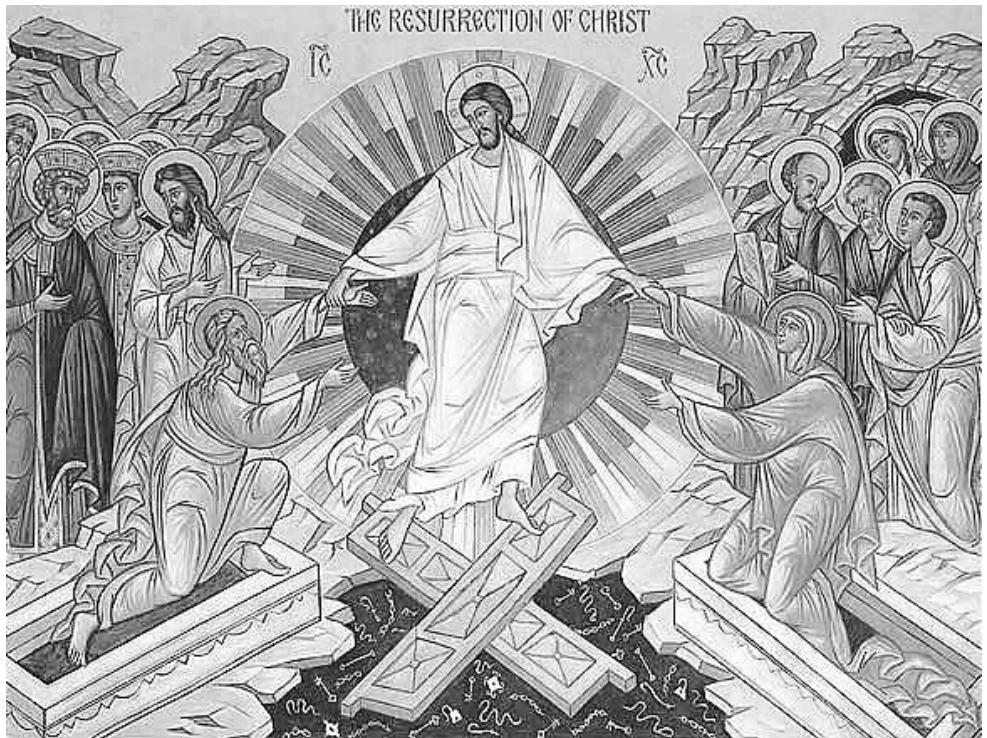
Włosi najczęściej Wielkanoc spędzają poza domem. Nie mają zwyczaju polewania wodą w wielkanocny poniedziałek, więc mogą spokojnie wyruszać w podróż. Ich wyjazd przypomina nieco wyjazd na majówkę. Najważniejszym momentem świąt jest obiad, na który tradycyjnie podawana jest baranina lub jagnięcina. Jako przystawkę podaje się plasterki salami i jajka na twardo, na pierwsze danie serwuje barani rosół z pierożkami cappellotti, a na drugie: pieczone jagnię. Włosi nie mają zwyczaju święcenia pokarmów a symbolem jest dla nich baranek. Swoje tradycyjne często colomba, czyli gołębicą, Włosi kupują przeważnie w cukierni.

W Meksyku Wielki Tydzień (Semanas Santa) rozpoczyna się od Niedzieli Palmowej. Meksykanie uczestniczą w procesji i świętą gałązki palm. Później zostają spalone i wykorzystane jako popiół do posypywania głów. W Wielki Piątek w wielu miasteczkach odgrywa się sceny męki i Ukrzyżowania Jezusa. Meksykanie nie mają zwyczaju malowania i święcenia jaj. Coraz częściej jednak ich dzieci dostają wielkanocne zajęczki z czekolady. Jest to wpływ amerykańskiej kultury. Niedziela Zmartwychwstania to huczne święto obchodzone do późnej nocy. Towarzyszą mu pokazy

sztucznych ogní, zabawy w wesołym miasteczku oraz jedzenie tradycyjnych potraw z ulicznych budek. Poniedziałek wielkanocny rozpoczyna Semana Pascua, czyli Tydzień Paschalny. Semana Santa i Semana Pascua to łącznie dwa tygodnie wolne od pracy i szkoły.

Wielkanocne zwyczaje w Anglii miały swój początek długo przed nastaniem chrześcijaństwa. Nawet nazwa świąt obchodzonych w anglosaskiej tradycji zawdzięcza swoją nazwę bogini wiosny Eostre. W Wielkanocnej tradycji jaja to symbol wiosny i nowego życia. Dawniej dekorowano je farbami, obecnie zostają wyparte przez czekoladowe jajka. Na północy kraju, w Preston, obowiązuje zwyczaj turlania ugotowanych na twardo jaj. To, które znajdzie się najdalej - wygrywa. W innych regionach ludzie bawią się trzymając jajko w dłoni i uderzając w jajko przeciwnika. Przegrywa ten którego jajo pierwsze zostanie uszkodzone. Symbolem świąt na wyspach jest zajęc. To pozostałość po tradycji polowania na zajęce, którą rozpoczynano właśnie w czasie Wielkanocy.

W Szwecji obowiązuje zwyczaj przyozdabiania brzozowych gałązek różnokolorowym pierzem. Można zakupić je gotowe w kwiaciarniach i na targowiskach lub udekorować samemu. Påskkris, czyli gałązki brzozy mają związek z wiarą w ludzką moc przyspieszania nadejścia wiosny. Påsk lördag,

czyli Wielka Sobota jest najważniejszym dniem w trakcie trwania świątecznego czasu. W godzinach popołudniowych spożywa się wyjątkowy obiad złożony przede wszystkim z jajek i ryb. Dzieci natomiast mają okazję do radości, ponieważ w ten właśnie dzień zajęczek wielkanocny (påskhare) przynosi im wielkie wielkanocne jajko, w którym znajduje się ogromna ilość cukierków.

Wielkanoc to najważniejsze święto w Hiszpanii. Mieszkańcy świętują w kościołach oraz na ulicach miast i wiosek, biorąc udział w licznych procesjach. Zdecydowanie większy nacisk kładzie się

tutaj na mękę Chrystusa niż na zmartwychwstanie. W okolicy każdego miasteczka w Aragonii znajduje się umieszczony zwykle na wzgórzu krzyż, w pobliżu którego przez cały rok przechowywane są różne relikwie i święte wizerunki. W Wielki Piątek mieszkańcy wchodzą na wzgórza po relikwie, a następnie, przy głosie bębów, schodzą z nimi, aby kontynuować procesje ulicami miasta. Wszystkie rekwizyty powracają na swoje miejsce w sobotę, kiedy już bębny milkną. W ciągu Wielkiego Tygodnia w całym kraju odgrywane są widowiska pasyjne.

Święta w USA ograniczają się do jednego dnia. W niedzielę wielkanocną organizowane są konkursy na najciekawszy Easter Bonnet, czyli wielkanocny kapelusz. Zwyczaj zapoczątkowały kobiety, ale coraz częściej można spotkać w nich również małych chłopców. Na świątecznym stole oprócz jajek, pieczonej szynki w słodkim sosie i ciast, nie ma specjalnych potraw.

źródła: www.polki.pl ,
www.głoswielkopolski.pl

Mariam

Odvaha

„Odvaha nie je nemat' strach, ale mať strach a predsa ísť do toho!“ Túto myšlienku som čítala už dávno, no často si ju pripomínam. Ked' sa povie odvaha, predstavíme si silného človeka, ktorý bez strachu ide za svojím cieľom. Princa, ktorý ide zabit' draka, aby zachránil princeznú, odvážneho hasiča, ktorý zachraňuje dieťa z horiaceho auta a podobne... Čelí prekážkam a víťazí. A potom si predstavíme seba a zistíme, že až tak bez strachu nie sme :) Takže my teda nemôžeme byť odvážni? V čom spočíva sila odvážnych?

želstve, ked' je trendom neviazať sa, povedať niekomu o svojom živote a citoch aj napriek strachu z odsúdenia či odmietnutia. Často nám tá odvaha chýba. Vzdávame sa prirýchlo. Bojíme sa robiť odvážne veci, odvážne rozhodnutia... lebo... čo, ak to nevýjde. Lenže čo ak to výjde? :) Nedozvieme sa to, kým to neskúsim. Niekedy nás brzdí názor iných, že čo si o mne pomyslia, ked'... Bojíme sa robiť ťažké veci. Máme tendenciu vybrať si ľahšiu, schodnejšiu cestu... aby sme sa pri veľmi nepotrápili.... a aby nás to nejak nezasiahlo, ak nebudem úspešný... a hlavne aby sme niečo nepokazili... tak radšej neurobíme nič. Lenže aj neúspech je životná lekcia :)

Otca a dotiahol to do konca. Do víťazného konca.

Dobrodružstvo

Myslím, že sa zhodneme na tom, že odvážni ľudia zažívajú dobrodružstvá. Aj my môžeme byť odvážni a zažívať naše dobrodružstvá s Bohom. V Biblia je mnohokrát napísané: „Nebojte sa...“. Vraj 365 krát... neviem, nepočítala som to... ale podstatné je to, že Boh nám chce dodat' odvahu... možno slovami, možno životnými situáciemi... každému inak... ale verím, že chce :) V Knihe Jozue Boh povzbudzuje Jozueho slovami: „Nenechám t'a bez pomoci, ani t'a neopustím. Bud' silný a udatný!“ (Joz 1, 5) a o kúsok ďalej mu to znova pripomína: „Či som ti neprikázať: Bud' silný a udatný, neboj sa a nelakaj sa!? Ved' Pán, tvoj Boh, je s tebou pri všetkom, čo podnikneš!“ (Joz 1, 9) Nebojme sa... nebojme sa robiť dobré veci, ved' Boh bude s nami... nebojme sa byť k ľuďom úprimní, nebojme sa hovoríť, nebojme sa žiť a spolupracovať na Božom pláne... pláne spásy pre všetkých ľudí, ktorý nám je v tomto veľkonočnom období priponínaný viac,

Strach?

Ked' hovoríme o odvahе, nemusíme si hned' predstaviť veľkú bitku, vojnovú misiu, veľkú prekážku alebo niečo, čo je všeobecne považované za nebezpečné. Každý z nás má svoje ciele a tiež svoje strachy. Niekedy je odvaha povedať kamarátovi pravdu, ktorá ho možno nepoteší, niekedy si vyžaduje odvahu oznámiť niekomu nepríjemnú správu, zmeniť prácu a začať odznova, vybočiť zo zabechnutých kolají, žiť v man-

Čo hovorí Boh?

Máš na to! „Ved' Boh nám nedal Ducha bojazlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.“ (2 Tim 1, 7)

Čo viedlo princa k tomu, aby zabil draka a zachránil princeznú?

Ježišova odvaha

Máme tu čas Veľkej noci... Ak by Ježiš kvôli strachu nešiel na kríž, kde by sme boli teraz? Tiež sa bál. Tiež sa modlil, aby to nemusel postúpiť... ale predsa sa zveril do rúk

ako inokedy. Ved' nič nepokazí len ten, kto nič nerobí... a ak niečo po kazíme, to nevadí, skúsme to napraviť, ak sa dá. Boh má určite radosť z toho, že nám ľudia okolo nás nie sú ľahostajní, že nám jeho plán nie je ľahostajný a že sa naňom skúšame podieľať, aj keď možno nedokonale, ale každý tak, ako môže. Tak teda odvahu! ;)

Anička

Měděný had

Byl jsem v práci. Směna jako každá jiná. Seděli jsme s kolegy v kuchyňce. Kolik nás tam bylo? Tuším, že pět. Četl jsem si, když mě vyrušila věta, kterou jsem zaslechl. Zaposlouchal jsem se. „Počítal jsem to, potřebuju padesát tisíc, abych přežil. Chápete to? Padesát tisíc!“ Mlčky jsem zvednul hlavu a řekl: „*Nepotřebuješ padesát tisíc, abys přežil.*“, „Potřebuji! Počítal jsem to. Chápeš, potřebuji padesát tisíc.“ „Znovu ti opakuji. *Nepotřebuješ padesát tisíc, abys přežil!*“ „Ty to nechápeš. Hypotéka na barák, leasing na auto, spotřebitelský úvěr na zařízení baráku, koníčky, kino a další náklady. Abych přežil, potřebuji padesát tisíc.“ „*Nechceš to slyšet. Opakuji ti, nepotřebuješ padesát tisíc na to, abys přežil.*“ Kolem bylo ticho. Nikdo nic neřekl. Zvedl jsem se ještě s jedním kolegou a odešli jsme za svými povinnostmi. Všechno bylo řečeno.

Kolik toho a co vlastně potřebujeme k tomu, abychom skutečně „přežili“?

Z hory Hór odešli cestou k moři Suf, aby obešli zemi Edom. Cestou lid ztratil trpělivost. Mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z egyptské země? Abychom zemřeli na této poušti? Nebot' zde není ani chléb, ani voda;

téhle hladové stravy už máme po krk.“ (Num 21, 4-5)

Jak málo stačí k tomu, abychom místo dílků za to, co máme, začali nadávat a být nespokojeni. Jak málo stačí, abychom si začali stěžovat na to, že buchty jsou málo pocukrováné a zapomínáme, že ještě včera jsme jedli suchý chleba. Jak rychle si člověk zvyká na dobré bydlo. A jak rychle zapomíná na chudobu a nedostatek. Jako bychom počítali s tím, že to, co jsme získali, si můžeme udržet bez Jeho pomoci. Vyprávějí o tom pohádky i příběhy moudrých. Jak chudý získá bohatství a rázem zapomene, že byl stejný jako ti, kterými teď pohrdá. Jedná povyšeně. A je jedno, jestli se jedná o majetek nebo postavení v práci. Jakoby peníze, majetek a postavení samy o sobě vyvýšily člověka nad ostatní. Není to „mluvení proti Bohu“, stejně jako od Izraelců na poušti? I oni zapomněli na karabáč, dřinu a týrání. Vždy se najde něco nového. Něco dalšího, co můžeme chtít a mít. Něco dalšího, nač můžeme remcat.

Tu Bůh poslal na lid ohnivé hady, jejichž uštknutím mnoho lidí

v Izraeli zahynulo. Lid přišel a řekl Mojžíšovi: „Zhrešili jsme, že jsme mluvili proti Jahvovi a proti tobě. Přimluv se u Jahva, aby od nás ty hady odvrátil.“ (Num 21, 6-7)

Nespokojenost se uhnízdí v našich srdečích a začneme si stěžovat a rohat se proti Bohu. A přijdou hadi. Jsou to skuteční hadi? Se zuby a jedem v nich? Jsou mnohem horší! Hadi, kteří se dali do služeb d'ábla. Bůh je neposílá, ale nemůže je zastavit, pokud je my sami pozveme do svých životů.

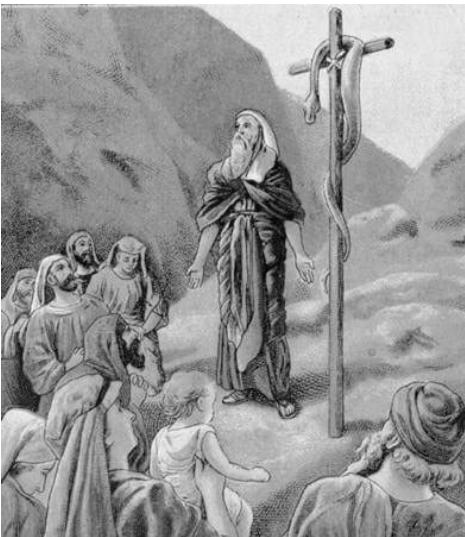
Jsou to hadi, kteří způsobují smrt. Smrt duše. Hadi sebestřednosti, lakovky, pomluv a nespokojenosti. Hadi zášti a zloby. Hadi nenávisti a závisti. Hadi pýchy. Hadi hřichů, které nás zabíjejí zevnitř, aniž bychom to pozorovali. Stejně jako had, který navedl Evu a Adama, aby pojedli ze stromu poznání dobrého a zlého. A oni byli vyhnáni z ráje a pozvali tak do svého života smrt. Schovali se před Bohem. (srovnej Gen 3, 1 a následující.)

Jsme jako oni. Jako Izraelité, jako Adam s Evou. Čas od času zapomínáme na to, kým jsme a v co věříme. Komu vděčíme za všechno, co v životě máme.

Mezi lidem na poušti se znova objevila smrt. Jeden na druhého se začal utrhovat. Začali znova mluvit proti Bohu a Mojžíšovi. Znovu si přestali vážit toho, co získali a po čem léta prahli a toužili. Přestali si vážit svobody.

Když je nám zle. Když na nás opravdu dolehnou „rány osudu“, najednou si vzpomeneme na našeho nebeského Otce, na Boha. A je jedno, jestli věřící nebo nevěřící. Ve chvíli, kdy je nám opravdu zle, jednohlasně voláme: „Bože, pomoz mi!“

Mojžíš se za lid přimlouval a Jahve mu odpověděl: „Zpodob si Ohnivce a dej ho na nějakou korouhev. Kdokoli bude uštnut a podívá se na něj, zůstane naživu.“ Mojžíš tedy zpodobil měděného hada a dal ho na korouhev, a pokud některého muže uštnul had, podíval se na toho měděného hada a zůstal naživu. (Num21, 7-9)

A Bůh Mojžíše vyslyšel. Pokolikáte už? A kolikrát ještě? Podle božího příkazu zhotovil měděného hada. Hada, který všem připomínal hodnoty a pravidla, které jim Bůh dal. Mojžíš dal toho hada na vysokou tyč, aby byl hodně vysoko, aby byl vidět zdaleka. Aby každý, kdo podlehne hadu pokušení, hadu hříchu, si pohledem na měděného hada vzpomněl a měl možnost se zastydět a napravit hadí dílo. Aby měl možnost se omluvit, požádat o odpuštění, učinit pokání. Napravit se.

Měděný had, symbol Boží lásky a milosrdenství, se tyčil vysoko nad jejich hlavami. A pomáhal lidem uvědomit si, že jednají zle. Vracel jejich myšlenky zpět k Bohu, k Jeho zákonu, k úctě a respektu jednoho ke druhému. A jejich duše nepodlehly hadímu jedu hříchu a nezemřely. Měděný had je vracel k tomu, co je opravdu důležité.

Ve třetím roce izraelského krále, Elova syna Ozeáše, se stal judským králem Achazův syn Ezechiaš. Bylo mu, když nastoupil na trůn, dvacet pět let a vládl v Jeru-

zalémě devětadvacet let; jeho matka se jmenovala Abija, Zekarjova dcera. Dělal, co se Jahvovi líbí, a napodobil všechno, co dělával jeho předek David. To on zrušil výšiny, rozbil stěly a rozbil měděného hada, kterého zhotovil Mojžíš. Až do té doby mu totiž Izraelité přinášeli oběti; nazývali ho Nechuštan. (2 Král18, 1-4)

A čas běžel. Ti, za jejichž života Mojžíš vztyčil měděného hada, odešli zpátky k Bohu. Odešli i ti, kterým bylo předáno tajemství měděného hada. Postupně odcházeli všichni, kteří věděli, co had představuje a proč tady je. A z hada se během toho času stala modla. Izraelité si z toho, co jim Boha mělo připomínat, vytvořili modlu. Postavili měděného hada na úroveň Bohu. Možná dokonce ho dali výš než samotného Boha. Začali se měděnému hadu klanět a přinášet oběti. Došlo to tak daleko, že musel být měděný had zničen. To, co člověka chránilo před hříchem, se v běhu času a působením lidí stalo samo nástrojem hříchu.

Modla. Něco, co nahrazuje Boha. Něco, co je pro člověka důležitější než samotný Bůh. Náboženský předmět, který nemá jinou hodnotu než připomínat Boha a jeho velikost, se stane z ničeho nic „talismanem“, nástrojem k zaručenému dosažení štěstí, zdraví, majetku. K do-

sažení vlastních cílů a přání. Prostředek k tomu, abychom „přežili“.

Dnes jsme znovu ve stejné době, jako když Ezechiaš ničil měděného hada. Podívejte se jen na růžence visící na zpětných zrcátcích aut, které mají zajistit, aby se řidiči nic nestalo.

Ale růženec nám má pomáhat při modlitbě. Má nám pomáhat přemýšlet o Ježíšově utrpení. Pomáhat vzpomínat si na jeho milosrdenství a lásku. Na všechno, co pro nás lidi učinil. Má naše myšlenky stejně jako kdysi měděný had obracet k Bohu a hodnotám, které nám dal. A my? Udělali jsme si z něj talisman pro štěstí.

Kolik ještě takových model je v našich životech? Kolik je jich v životech lidí okolo nás?

Nejedná se jen o růženec! Svaté obrázky, andělíčci, medailonky, křížky.... Předměty, které by měly směřovat naše myšlenky k Bohu, se samy staly „Bohem“, modlami.

A nejsou to jen předměty. I lidé se mohou stát modlou, náhražkou Boha. Jdeme na Kodeta, Kufu, Barkóciho.... Koho ještě? (i já je mám rád a to, o čem mluví...) Ale... Jdeme na ně? Nebo za slovem, které nás přivádí k Bohu? Které nám osvětuje Boží Slovo? Boží velikost, lásku a milosrdenství... Na koho, za kým jdeme? Za měděným hadem, nebo za Bohem?

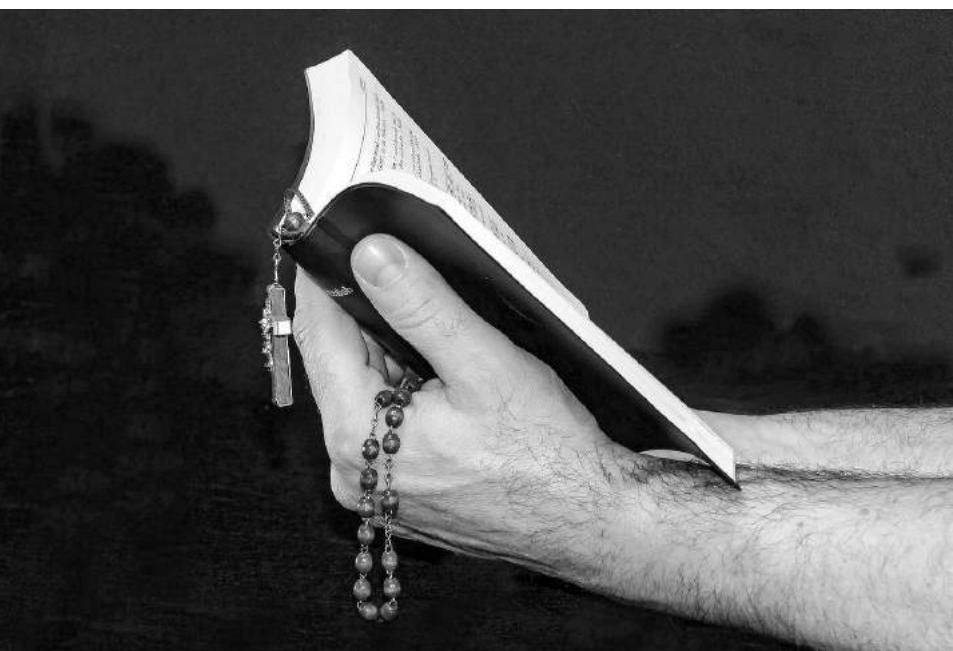

Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo uvěří, měl jeho prostřednictvím věčný život. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život. (Jan 3, 14-16)

Nemáme nic jisté. Nic! Jsme stále ohroženi hady stejně jako Izraelský lid na poušti. Dnes možná více než jindy musíme dávat pozor na to, jak prožíváme svou víru a jestli se náhodou v dobrém úmyslu neotáčíme ke svému Bohu zády. Věříce v sílu magie, talismanů a model.

Mojžíš vyvýšil měděného hada. Bůh o mnoho let později vyvýšil svého jediného syna. Měděný had musel být zničen, protože Boha nahradil. Ukřižovaného Ježíše nemůžeme jen tak ignorovat, nemůžeme z něj udělat modlu. Nejde to! Je to přece sám Bůh. A tak musel d'ábel změnit taktyku.

Růženec na zrcátko a řidič zapomene, že jeho cestu hlídá Hospodin. Zapomene na Boha a svěří svůj život do rukou šňůrce a páru korálkům. Kde je v tu chvíli Bůh? Je blízko, ale přijít k nám nemůže. Proč? Protože jsme jej vytvořením talis-

manu, modly odvrhli. Zakázali jsme mu tak vstoupit do našich životů.

A Bůh? Nemůže nic dělat. Jen milovat a odpouštět. Jen? Dal nám svobodu, svobodu volby a tím na sebe vzal dobrovolně omezení zasahovat. Proč? Protože tam, kde začíná naše svoboda, končí i jeho Boží moc. Končí, pokud se my rozhodneme, že to tak chceme, i když z neznalosti nebo vlastní hloupostí. Je to stejně, jako když my dáme svobodu rozhodnutí našim dětem

a když se nám jejich rozhodnutí nelibí, respektujeme je. Protože je milujeme. Protože jsme jim dali možnost se rozhodnout. Protože kdybychom to pak změnili, popřeli bychom sami sebe, své úmysly. Zklamali bychom je, ponízili. Ublížili bychom jim. A ony by nám už nevěřily. A Bůh své úmysly nikdy nezmění, protože ví, že vše, co stvořil, je dobré. I proto Mu vždy, všude a za všech okolností můžeme věřit. Právě pro tu neskutečnou Boží

důvěru v nás. Záleží jen na nás, jestli to pochopíme i my.

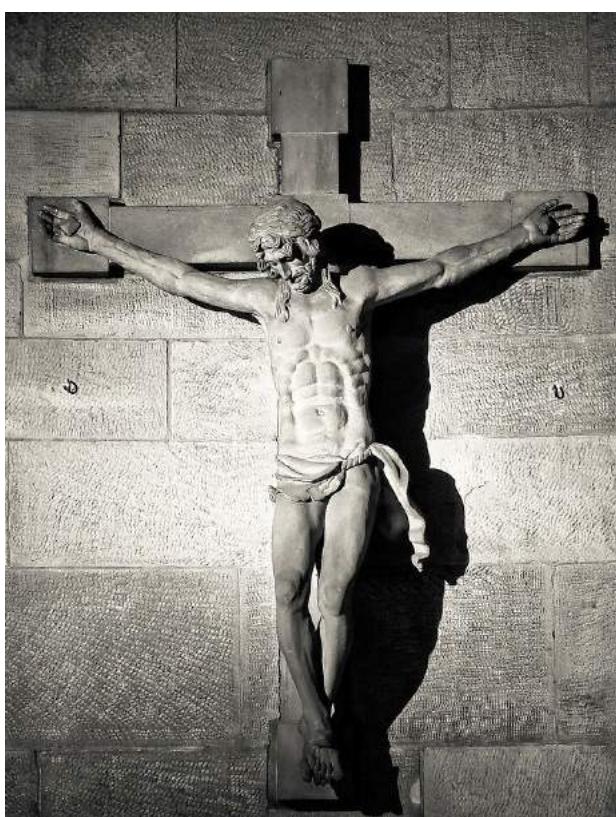
Moc bych si přál, abychom dokázali přemýšlet o své víře se stejnou vášní a láskou, s jakou pro nás zemřel Ježíš. Abychom dokázali zvednout hlavu. Abychom dokázali pozvednout zrak ke kříži. Ke kříži, na kterém byl Syn Boží vyvýšen, aby nikdo z nás, kdo bude uštnut hadem hříchu, nezemřel, ale měl život věčný.

Buďme pozorní a bděme! Hledejme ve svých životech modly, odhalujme je a pak jim vykazujme jejich místo. Dejme všemu zase tu hodnotu, kterou to má mít. Sudejme růžence ze zrcátek a vezměme je znovu do rukou. Přemýšlejme o Bohu, naší víře, našich životech, o sobě. Probírejme ty korálky v prstech a přemýšlejme o Něm. O Bohu, který přibýt na kříž, myslí na nás. Odpouští ukřižovanému zločinci po jeho boku. Myslí na to, co bude dál s jeho matkou. Myslí na všechny, jen ne na sebe.

Nemáme vyhráno, jen proto, že jsme byli pokrtěni. Stejně jako neměli vyhráno Izraelité, když byli vyvedeni z egyptského otroctví. Měděný had, nebo Bůh? Tu volbu děláme dnes a denně, každou hodinu našeho života.

Kéž si zvolíme tebe, Otče. Pomoz nám!

Rost'a

S kolárkem v kuchyni

Vajíčko – neodmyslitelně spojené s Velikonocemi. Symbol nového života, který je možný díky Kristově oběti na Kříži a Jeho vzkříšení, a kterým jsme obdarováni díky svátosti křtu. Vajíčka často barvíme, zdobíme, přinášíme k požehnání na velikonoční neděli. Vém regionu se požehnaným vajíčkem také dělíme na začátku velikonoční snídaně nebo oběda, obdobně jako oplatkem o Vánocích, a na velikonoční tabuli musí být různé vajíčkové „vynálezy“. Jako dítě jsem se vždy těšil na **vajíčkovou fašírku** lehce osmaženou, ve skořápkách. Jednoduché a moc dobré :) Doporučuji :)

Potřebujeme:

- 6 vajíček uvařených natvrdo
- 2 čajové lžičky nasekaného zeleného kopru
- 2 čajové lžičky nasekané petrželové natě
- 2 čajové lžičky nasekané pažitky
(tu zelenou „trávu“ můžeme nakombinovat
dle vlastních chutí a preferencí)
- 2 polévkové lžíce měkkého másla
- 1 čajová lžička zakysané smetany
- sůl a pepř
- trochu strouhanky
- 1 polévková lžíce přepuštěného másla,
nebo tuku, na kterém obvykle smažíme

Ted' následuje čas „největší zábavy“... Uvařená a vychlazená vajíčka ve skořápkách podélně rozpůlíme tak, aby chom co nejméně poškodili skořápky :) Nemyslitelné? Jde to... s hodně ostrým nožem, anebo špičatým s drobnou pilkou, ale je pravda, že je to trochu drbačka... Následně pomocí čajové lžičky vydolujeme vajíčka ze skořápek tak, abychom je nepoškodili, půlky skořápek odložíme bohem. Tady končí těžké úkoly :) Vydolovaná vajíčka nasekáme nadrobno, důkladně smícháme s koprem a/nebo petrželí a/nebo pažitkou, přidáme máslo, smetanu a dochutíme solí a pepřem. Všechno pak důkladně promícháme a takto vzniklou hmotou vyplníme půlky skořápek (bez kopečků). Náplň ve skořápkách jemně posypeme strouhankou a lehce osmažíme na tuku (ne moc hlubokém) na rozehřáté páni - jen tu stranu, kde je vidět náplň. Podáváme po vychladnutí přizdobené smítkem kopru a/nebo kouskem uzeného lososa a/nebo kapkou majonézy. Dobrou, velikonoční chut!

Przemek

Pierwsze wieki Kościoła (3)

Wprawdzie nakaz Jezusa „*idźcie na cały świat*“ (Mk 16,15) obowiązywał od samego początku, to jednak jego realizacja była związana z wieloma czynnikami, także zewnętrznymi. Choć działalność Pawła miała jednoznacznie charakter misyjny i zaowocowała powstaniem wspólnot chrześcijańskich, to działalność misyjna nabrala nowego impulsu po zburzeniu Jerozolimy (70 r.) i rozproszeniu tamtejszej gminy chrześcijańskiej. Wszędzie, gdzie znalazły nowe miejsca osiedlenia, powstawały wspólnoty chrześcijańskie. Najpóźniej powstałe księgi Nowego Testamentu sugerują

Kościół w epoce poapostolskiej

rują znaczną ilość nawróceń w środowiskach żydowskich zamieszujących zwłaszcza Palestynę. Na ten region oddziaływała w szczególny sposób Jerozolima, gdzie chrześcijanami jeszcze długo byli prawdopodobnie wyłącznie Żydzi. Jerozolima pozostawała centrum życia religijnego chrześcijan przynajmniej do ostatecznego jej zniszczenia po powstaniu Bar Kochby w latach trzydziestych drugiego wieku. Według tradycji Kościółowi jerozolimskiemu swoje początki zawdzięcza

chrześcijaństwo w Egipcie, gdzie znajdowała się liczna diaspora żydowska utrzymująca żywe kontakty z Jerozolimą.

Bardzo ważnym ośrodkiem życia chrześcijańskiego stała się Antiochia Syryjska, która według tradycji była miejscem działalności apostoła Piotra. Znanym biskupem tego miasta na przełomie I i II wieku był św. Ignacy. Większość w tej gminie stanowili chrześcijanie pochodzenia greckiego, a wśród nich

znaczny odsetek musieli stanowić ludzie z wyższym statusem społecznym, czego dowodem jest literatura chrześcijańska tam powstająca. Antiochia oddziaływała na całą Syrię, która w stosunkowo krótkim czasie stała się jednym z bardziej schrystianizowanych regionów cesarstwa.

Od św. Pawła rozpoczęła się chrystianizacja Małej Azji. Gminy założone w czasie jego podróży misyjnych się umacniają i rosną w liczbie. Listy pisane przez św. Jana i św. Ignacego, jak i świadectwo Pliniusza Młodszego, świadczą o szybko postępującej chrystianizacji tego regionu. Od św. Pawła biorą swe początki liczne kościoły w Grecji. Wprawdzie świadectwa o działalności tych gmin w następnych dziesięcioleciach są nieliczne, ale późniejsza żywotność tego Kościoła wskazuje na fakt, że się te wspólnoty szybko rozwijały.

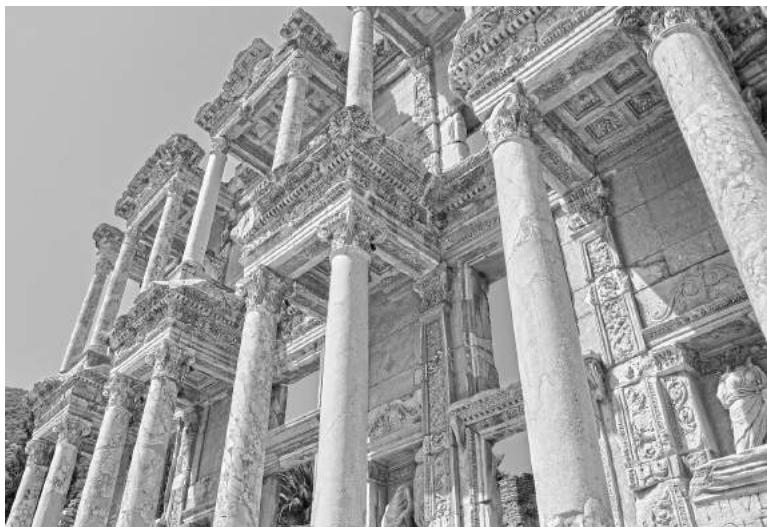
Na zachodzie ośrodkiem dominującym był Rzym. Gminę cechował dynamizm, co zaowocowało szybkim wzrostem liczby wyznawców Chrystusa w tym mieście. Przez dłuższy czas większość stanowili judeochrześcijanie, czego dowodem jest judeochrześcijański charakter listu Klemensa Rzymskiego i dzieło Hermasa nazwane „Pasterz”. Zapewne również poza Rzymem chrześcijanie pojawiali się bardzo wcześnie, zwłaszcza w znaczących ośrodkach, co potwierdzają słowa Dziejów

Apostolskich: „*Przybywszy do Syrakuz, pozostaliśmy trzy dni. Stąd płynąc wzdłuż wybrzeża przybyliśmy do Regium i po jednym dniu, gdy powiął wiatr południowy, naza-jutrz przybyliśmy do Puteoli. Tam spotkaliśmy braci i zostaliśmy na ich prośbę siedem dni*” (28,12-14). Niestety danych na ten temat jest nie wiele, możemy jedynie wnioskować w oparciu o pewne poszlaki. Skoro w drugiej połowie II wieku w Lyonie istniała duża liczba chrześcijan, to zdaje się to dowodzić długiej już ich obecności w tym mieście. W podobny sposób można potwierdzić ich obecność w Afryce, w okolicy Kartaginy. Nie są to jednak wszystkie miejscowości, w których gminy chrześcijańskie pojawiły się już w epoce poapostolskiej. Zarówno historyk Euzebiusz, jak i inne źródła wspominają o biskupach w bardzo egzotycznych miejscowościach. Okoliczności powiadania się chrześcijan w różnych zakątkach cesarstwa i powstanie tam gmin są często niemożliwe do

ustalenia. Czasami mówi się o nich w legendach, zwłaszcza gdy powstanie danej gminy wiąże się z działalnością misyjną Apostołów.

Działalność misyjna w tym okresie nie miała charakteru zorganizowanego. Wiarę chrześcijańską propagowali przede wszystkim chrześcijanie przemieszczający się z różnych powodów po obszarze cesarstwa. Tam, gdzie się pojawiali, często powstawała gmina, która później w miarę rozwoju, oddziaływała na otoczenie. Istnieli też wędrowni misjonarze, ale zarówno sposób ich działania, jak i rola, jaką odegrali są często trudne do ustalenia. Chrześcijanie dawali się poznać przede wszystkim przez styl swego życia. Czasem do rozpropagowania wiary przyczyniły się akcje przeciw nim podejmowane, zwłaszcza prześladowania. Wielu pogon przy tej okazji dowidywało się po raz pierwszy o ich istnieniu, a postawa, jaką demonstrowali w obliczu śmierci za swoje przekonania, wzbudzała w wielu obserwatorach podziw i porywała ich serca. Wbrew zamiarom prześladowców, w okresie nasilenia się prześladowań chrześcijan przybywało. Paradoksalnie – jak pisze starożytny apologeta chrześcijaństwa Terulian – „*krew męczenników stawała się posiewem chrześcijaństwa*”.

Andrzej Łukosz

Boží Milosrdenství

Přechod od doby postní do velikonoční, tedy paschální čas je naznačený zvláštním mostem, který je výborným ukazatelem, co je v událostech Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Paschální noci nejdůležitější, jaký to všechno má smysl. Oním mostem je Boží Milosrdenství, plnou mírou ukázané Ježíšem v událostech Poslední večeře, Umučení a Ukřížování a nakonec i prázdným Hrobem. Na mysterium Božího Milosrdenství poukázala sv. s. M. Faustýna Kowalská dle toho, co uslyšela během svých soukromých zjevení.

Musíme tady zmínit, že konec 19. a začátek 20. století se charakterizoval voláním po milosrdenství. Po období jansenismu (16. až 18. stol.) kladlo evropské křesťanství důraz na morální rigorismus a nějak se vytratila milost. Jansenismus byl

sice Církví zavržen, ale mezi evropským obyvatelstvem měl mnoho stoupenců, mj. císařovnu Marii Terezii. Nicméně je určitým pravidlem fungování lidstva, že po nějakém období fungování extrémních názorů společnost padá do opačného extrému... a právě proto bylo ono hlasité volání po milosrdenství na přelomu osmnáctistých a devatenáctistých let. Musíme tedy pravdivě říct, že Faustýna Korunka k Božímu Milosrdenství není jediná, která se v tomto období objevila na světě, ale je jedinou, která získala takovou popularizaci, že dnes je prakticky známá v celém křesťanském světě.

Odkud se vůbec tato korunka vzala? Dle spisu sv. s. M. Faustýny Kowal-

ské jí byla nadiktovaná v soukromých zjeveních 13. a 14. září 1935 ve Vilniusu. Je to jeden z praktických modlitebních způsobů, jak zavést do života Církve poselství o Božím Milosrdenství, o kterém s. Faustýna psala ve svém „Deníčku“. Zmrvýchvstalý Kristus dává ze své slavné rány srdce vodu a krev - svátostné znaky očištění z hřichů křtem a Eucharistií, a nového života. (sr. J 19, 34 a 1J 5, 6-8). Korunka, kterou se modlíme soukromě nebo ve společenství je křesťanům nápomocná ke smíření s Bohem, obrácení se a tak otevření na přijetí milosti a probuzení důvěry vůči Bohu.

Svaté Faustýné Ježíš zjevil, že milosrdenství je největší vlastností Boha a že je větší než Jeho

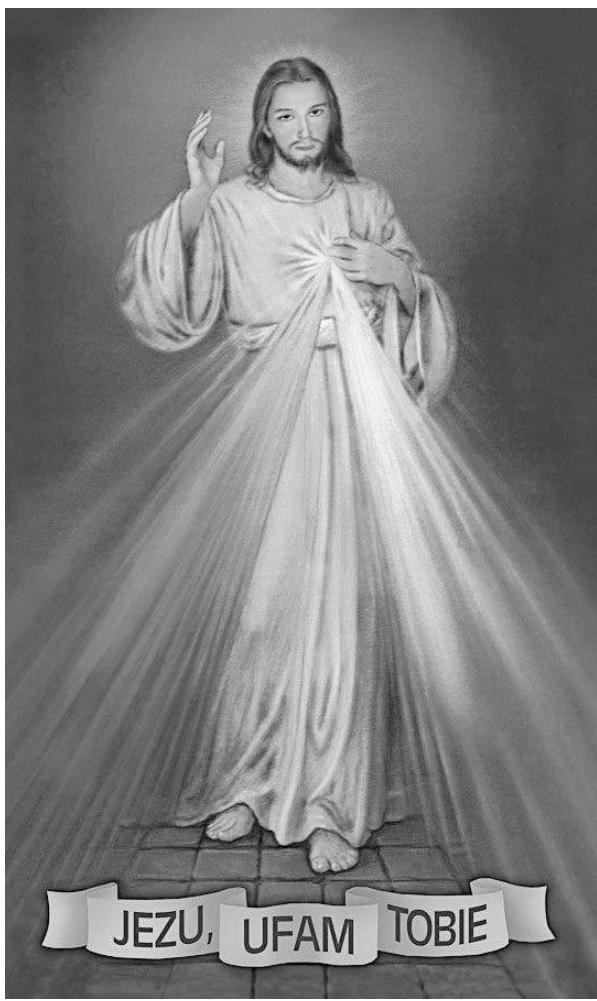
spravedlnost. Dále, že pozemský čas člověka je obdobím utíkání se k Božímu Milosrdenství, aby se tím připravil na den Posledního soudu, který bude dnem spravedlnosti. Korunka je hluboce kněžská, ve smyslu všeobecného kněžství všech pokřtěných, protože věří, jako knězí Nové smlouvy obětují Bohu paschální oběť Beránka v Jeho obou přirozenostech - božské a lidské.

Ve zjevení s. M. Faustýny Ježíš slíbil, že všichni, kteří se modlí Korunku, obdrží zvláštní milosti. Všechny Ježíšovy sliby, pro ty, kteří se Korunku chtějí modlit vyžadují modlitbu s vírou a důvěrou vůči Bohu, plnění Jeho vůle a uskutečňování skutků milosrdenství pro bližní.

Jak se modlíme Korunku? Velikým pomocníkem je obyčejný růženec. Uděláme znamení Kříže, pak se pomodlíme „Otče nás“ a „Zdrávas Maria“ pak apoštolské vyznání víry (Věřím v jednoho Boha, Otce vsemohoucího a Ježíše Krista...) a pak na velkých zrnkách růžence: „Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši a Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista - na smír za hřichy naše i celého světa.“ Na malých zrnkách pak 10 krát opakujeme: „Pro Jeho bolestné utrpení - Bud' milosrdný k nám i k celému světu“. Tento cyklus opakujeme 5 krát. Korunku pak končíme trojnásobnou výzvou „Svatý Bože, svatý silný, svatý a nesmrtelný - smiluj se nad námi a nad celým světem“...

Když je to soukromé zjevení, sice uznané Církví, máme se tedy Korunku modlit? Není to povinnost, ale vzýváním Božího Milosrdenství nikdy nikomu neuškodíme.

Przemek

Soutěž!! výherci! Konkurs!! zwycięzcy!!!

V minulém čísle jsme si pro Vás připravili křížovkovou soutěž o ceny. Ve hře byly 3 poukázky do Knihkupectví U sv. Kříže.

Tajenka byla: „*Exultet to je radostný velikonoční chvalozpěv*“

Dostalo se k nám celkem 12 správných odpovědí, z nichž „komise“ ve složení P. Przemek, P. Stanislav a P. David vylosovali 3 výherce.

- 1. místo** – poukázku v hodnotě 500 Kč – **získala Zdeňka Majetná.**
 - 2. místo** – poukázku v hodnotě 300 Kč – **získal Tadeáš Podstawka.**
 - 3. místo** – poukázku v hodnotě 200 Kč – **získala Alena Dičíková.**

Výhercům gratulujeme a všem zúčastněným děkujeme.

VELIKONOCE

Ježíš jel na oslíku s učedníky do Jeruzaléma. Lidé volali: „**Hosana!**“, mávali ratolestmi a vítali ho jako krále.

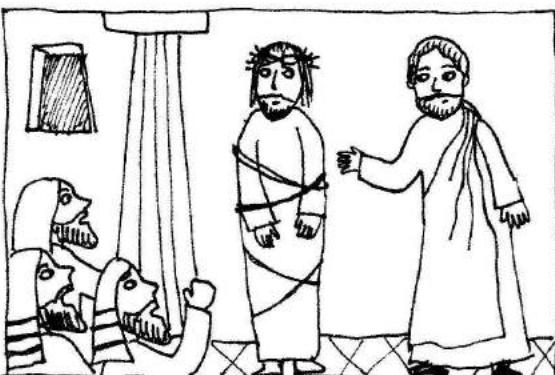
Blížily se Velikonoce. Ježíš večeřel se svými učedníky. Vzal chléb a řekl: „Vezměte a jete, toto je moje **tělo**!“

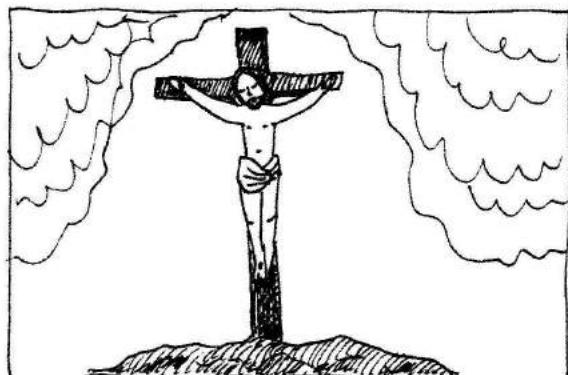
Také vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něj všichni. Ježíš řekl: „Toto je moje **krev**!“

Jeden z učedníků Jidáš přivedl za Ježíšem vojáky. Ti Ježíše zatkli, když se modlil večer v **zahradě** a odvedli ho.

Místodržitel Pilát řekl: „Já na něm žádnou **vinu** nenalézám!“ Ale lidé křičeli: „Ukřížuj ho!“

Ježíš nesl svůj **kříž** na vrch Golgota, tam ho ukřížovali.

VELIKONOČNÍ OBRAZ

ANÍČKA HLEDÁ DOMA VELIKONOČNÍ OBRAŽEK. „O VÁNOČÍCH MÁHE DOMA KRASNÝ BETLÉM. TEĎ O VELIKONOČÍCH BYCH CHTĚLA NEJAKÝ OBRAŽEK VZKRÝŠENÍ!“ ANÍČKA HLEDÁ NA PŮDĚ I VE SKLEPĚ. NAKONEC OBJEVÍ STARÝ RÁM NA OBRAŽKU. „SKODA, že v tom rámu není obraz!“ ANÍČKA SE ROZHODLA NAMALOVAT OBRAZ SAMA. CHCE ZACHYТИT TO, ČIM VELIKONOCE PŮSOBÍ NA JEJÍ MÍSTRO. ANÍČKA PREMYŘÍ, CO VŠECHNO PATŘÍ K VELIKONOCŮM:

NAKONEC ANÍČKA POKRYJE OBRAZ BARVAMI. ČERVENÁ JE JAKO KREV, KTERÍ TEKLA Z KRISTOVÝCH RAN, ŽLUTÁ JE JAKO JARNÍ SLUNÍČKO, ZELENA JAKO TRÁVA ZJARA, MODRÁ JE NEBE A BÍLÝ BYL JEŽÍŠOV ŠAT, KDYZ VSTAL Z MRTVÝCH. ANÍČKA JE SPOKOJENA.

A jaký velikonoční obraz namaluješ ty?

deti.vira.cz

Děti, zkuste namalovat svůj velikonoční obraz a své výtvory nám přineste do 20.04. do sakristie. Vaše obrázky pak otiskneme v našem časopise a/nebo umístíme na nástěnku :)

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

02.04.2018-06.05.2018

(stav ke dni: 29.03.2018)

po 02.04.	6:30	Pl	Za + rodziców Antoniego i Annę Podstawków, za żyjących członków rodziny i dusze w czystcu cierpiące
	8:00	Cz	Za + Rudolfa a Katerinu Macurovy a za rodiče z obou stran
	9:30	Pl	Za + Marię i Josefa Holleinovy, rodinu Faranovou, Kútovou a Lotterovou
	11:00	Cz	Za + Pavla Urbančíka a ostatní + z rodziny
út 03.04.	7:00	Cz	
st 04.04.	7:00	Pl	Za + Magdalene Zawiszową, jej męża, za żyjących i + z rodziny Zawiszów, Poledników, Bernatików, Spaňhelów i za dusze w czystcu
	18:00	Cz	Za + Zlatici Šafovou, Gretku Tobolovou a Luboše Twardzika
čt 05.04.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	Za + Helenę i Rudolfa Raszyk
pá 06.04.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	Za + Marię i Antoniego Jendrulków, ich rodziców i rodzeństwo oraz za dusze opuszczone
	18:00	Cz	Za + Emílii Sztefkovou (nedož.84), do ochrony Panny Marie za celou žijící rodinu a za duše v očistci
so 07.04.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 08.04.	6:30	Pl	Za męża Stanislava Macurek oraz za rodziców z obu stron
	8:00	Cz	Za + Ondreje Capka (nedož.71) a za celou žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + Henryka i Janinę Hanzlów, + Franciszka i Pawlinę Klusów oraz za żyjących członków rodzin, powierzając ich Bożej Opatrzności
	11:00	Cz	Za + Amálii Szkutovou, manżela a rodiče Radecké, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu a přímluvu Matky Boží
	18:45	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání
po 09.04.	6:00	Cz	
	7:00	Pl	Za + Karola Lajczyka, żonę Helenę, rodziców z obydwu stron i za + z rodzin Lajczyków, Góreckich, Matykiewiczów i Bystroniów oraz za dusze w czystcu
	17:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	18:00	Cz	Za + manżela, rodiče z obu stron a za dusze w očistci
út 10.04.	7:00	Cz	Za żywé i + členy společenství Živého Růžence
st 11.04.	7:00	Pl	Za + Henryka Ochodka, rodziców z obu stron oraz za całą + i żywą rodzinę
	17:00	Cz	Za žijící a + rodinu Jastrzembských
čt 12.04.	7:00	Cz	Za + Hermínu a Jindřicha Fojcíka, dceru Zdeňku, zetě Lumíra a jejich žijící rodiny
	18:00	Pl	Za Gerharda Stuchlika, rodziców z obu stron oraz za rodzinę Lažową
pá 13.04.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Bohumila Schwarze (nedož. 90)
so 14.04.	7:00	Cz	Za + Františka Poskiera, rodiče z obu stran, bratra Josefa, Adélku a Elišku Poskierovy, za Wiesława Ciahotného, Ericha Lazara, za rodzinu Mičánekovou a za žijící členy rodiny, s prosbou o Boží ochranu
	18:00	Pl	Za + Stanisława Madzie
ne 15.04.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za Ludvíka Bastu, Štefana a Alexandra Pažitkovy, Milana Čepeka a za žijící členy rodiny do ochrony Panny Marie
	9:30	Pl	Za + Ferdynanda Stachurę, żonę Monikę, rodziców i rodzeństwo z obu stron
	11:00	Cz	Za + Bohumila Koubku (1.výr.+), + rodiče z obu stron a za žijící rodiny, s prosbou o dar víry a Boží požehnání
	18:45	Cz	Za + rodinu Olšákovou, Kolarczykowou, Wojcikowou, Uherkovou, Smolíkovou a za žijící rodiny do ochrony Panny Marie, s prosbou o dar víry obrácení a uzdravení
	7:00	Pl	
po 16.04.	7:00	Cz	Za + Vladimíra Kučmu (nedož.70), za + syna, rodiče a sourozence z obu stron a za + švagra Oldřicha a za žijící členy rodiny
	18:00	Cz	
út 17.04.	7:00	Cz	Děkovná za 55 let společného života, za děti a vnoučata, s prosbou o dar víry pro celou rodinu
st 18.04.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Magdalenu Pohromovou a do ochrony Boží za žijící rodiny
čt 19.04.	7:00	Cz	Za + rodiče Pohromovy, Kolenčíkovy, Francírkovy a za Hanku Zabojníkovou
	18:00	Pl	Za + z rodzin Brodów i Owczarzych oraz do Opatrzności Bożej za żyjących członków rodzin
pá 20.04.	7:00	Pl	Za + Elżbietę Kowalową, męża Mirosława i synów Henryka i Jana
	18:00	Cz	Za + syny Pavla a Vítězslava Klopcovy, + rodiče, bratra a dusze v očistci
so 21.04.	7:00	Cz	Za + manżela Aloise Michla, jeho rodiče, za + Josefa a Amalii Stasiekovy, za + Jindřicha a Annu Korbašovou a za żywą rodinu do ochrony Boží
	18:00	Pl	Za + męża Artura Kubalę i za + rodziców z obydwu stron

	6:30	Pl	Za + z rodzin Kuboszków
ne 22.04.	8:00	Cz	Za + syna Roberta Bastu, rodiče, sestry, bratry a za žijící rodiny, s prosbou o Boží ochranu
	9:30	Pl	Za + Antoniego Brodę, + rodzinę z obu stron, powierzając žijącą rodzinę Opatrzności Bożej
	11:00	Cz	Za Alenu Mžikovou, Olgu Mžikovou, za rodiče z obou stran, s prosbou o dar víry pro žijící rodinu
	18:45	Cz	Za žijící a + rodinu Zahrajovou, Pawlasovou a Benešovou
po 23.04.	7:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	18:00	Cz	Za + Juraje Hreuse, rodiče z obu stron a za celou živou rodinu
út 24.04.	7:00	Cz	Za rodinu Durczokovou, prarodiče Jana a Anny, rodiče Evžena a Irenu, bratra Jana, jeho ženu Hedviku, za rodinu Patkanovou a žijící rodiny z obou stran
st 25.04.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Jana a Martu Hellerovy a za žijící členy rodiny s prosbou o Boží požehnání a ochranu
čt 26.04.	7:00	Cz	Za + Annu Wozniakovou, Viléma Haase, sourozence Parchaňské a jejich manželky a manžely
	18:00	Pl	Za + Alojzego, Helenę Kunschke, córkę Jadwigę, rodzinę Žaganów, Śmiejów oraz do Milosierdzia Božego z prosbou o laskę zbawienia
pá 27.04.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + rodiče Jana a Bronislavu Uherkovy, Ferdinanda a Anežku Masaříkovy, syna Miroslava, Aloise a Marii Trzaskalikovy, za duše v očistci a za živé rodiny do ochrany Panny Marie Ustavičné pomoci
so 28.04.	7:00	Cz	Za + Františka Kušnírika (nedož.95, 15.výr.+), s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu
	18:00	Pl	Za Emilię i Stanisława Szostków, + rodzinę Burzyńskich, Czernek i za dusze w czystcu
ne 29.04.	6:30	Pl	Za + Marię Wierzgoniową męża Józefa, rodziców z obu stron oraz z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo dla żyjących członków rodziny
	8:00	Cz	Za + Vladislava Bulawu
	9:30	Pl	Za + Leontynę i Stanisława Lalurnych, synową Martę, zięcia Jana, za żyjących i + z rodziną Lalurny, Kowala, Zdzięcioła i Zoń
	11:00	Cz	Za + Marii Kolkovou a za žijící členy rodiny do ochrany Panny Marie a s prosbou o dar víry
	18:45	Cz	Za + Františka Včelku, jeho manželku Annę, snachu Vandu a vnuka Michala, za + Roberta Škutu, jeho 2 manželky Annę a Vandu
po 30.04.	7:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
út 01.05.	7:00	Cz	Za Květku Nytrovou (3.výr.+) a za živé rodiny
st 02.05.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Karla Hanuska a za + Edmunda Dudu
čt 03.05.	6:00	Pl	Za + Barboru Volnou, manžela a + sestru Františku a manžela Pavla
	7:00	Cz	Za + Annę i Jana Wojnarów, syna Eduarda, rodzinę Wojnarową, Landecką, za dusze opuszczone, z prośbą o důlož lask Božích dla żyjących członków rodzin
	18:00	Pl	Za + Viléma Wachtarczyka, manželku a rodiče z obou stran, za sourozence a duše v očistci
pá 04.05.	7:00	Pl	Za + Jindřicha Tomička
	18:00	Cz	Za + a žijící členy Františkánského řádu, za duše v očistci a s prosbou o nová kněžská a řeholní povolání
so 05.05.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
ne 06.05.	6:30	Pl	Za + Andělé Szostkową, męża i rodzinę Szostkową, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla żyjącej rodzinny oraz wstawiennictwo Matki Bożej
	8:00	Cz	Prosebná o Boží požehnání, zdraví syna a dcery, dar víry pro celou rodinu a přímluvu Panny Marie, pro střednice všech milostí
	9:30	Pl	Za Źofię Pieczonka i Bronislava Ganczarczyk
	11:00	Cz	Za + Jarmilu a Miroslava Marcalika a rodiče z obou stran
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Od 26.03.2018 platí v naší farnosti letní pořad bohoslužeb.

Mše sv. ve všední dny a sobotu budou: ráno v 7:00, večer v 18:00.

Výjimka: 2. středu v měsíci je večerní mše v 17:00 (dětská mše)

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtok v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	2. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	dle potřeby
Schola (česká)	každý pátek v 16:30, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtok v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	1. a 3. pátek v měsíci v 19:00
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům) <i>bude upřesněno</i>
Společenství starších manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Společenství středních manželů	2. a 4. čtvrtok v měsíci v 16:00
Unie katolických žen	2. pondělí v sudém měsíci v 19:00
Varhaníci	3. pátek v měsíci v 19:00
Zvoníci	

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončené vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 06.04. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 02.03. od 9:00

V neděli 08.04. budeme prožívat **Neděli Božího Milosrdenství.**

Mše svaté budou jako obvykle. Odpoledne, **v 15:00** zveme na po-božnost k Božímu Milosrdenství.

25.04. slavíme **svátek sv. Marka, evangelisty.**

Všechny mše svaté budou tento den ve filiálním kostele sv. Marka.

05.05. slavíme **poutě Panny Marie Fryštátské.**

V 6:15 se pomodlíme růženec a **v 7:00** bude mše svatá sloužená na všechny úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské.

O víkendu **20.-22.04.** bude v Mostech u Jablunkova probíhat **soustředění české scholy** naší farnosti.

05.05. se bude konat **poutě děkanátu**

Karviná za duchovní povolání do Starého Bohumína. Z toho důvodu v naší farnosti tento den **nebude večerní mše svatá.** Program pouti bude upřesněn v ohláškách.

Poutě Kremnické Bane (Slovensko)

Nábožné sdružení sv. Josefa na pomoc umírajícím pořádá na svátek sv. Josefa, v úterý **01.05.2018**, poutě do Kremnické Bane.

V 11:00 mše sv., následně návštěva kláštera kapucínů, zasvěceného sv. Josefovi. Odjezd v 6:45 hod z parkoviště u Prioru. Cena 220,- Kč. Bude vyhlášeno v ohláškách.

Plán diecézních sbírek v roce 2018

Datum	Liturgický den	Účel sbírky
25.02.	2. neděle postní	Sbírka „Haléř svatého Petra“
30.-31.03.	Velký pátek, Bílá sobota	Sbírka na opravy chrámů ve Svaté zemi (do kasičky u Božího hrobu)
01.04.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Velikonoční sbírka na kněžský seminář
15.04.	3. neděle velikonoční	Sbírka na podporu repatriace migrantů v zemích Středního východu
20.05.	Slavnost Seslání Ducha svatého	Svatodušní sbírka na Diecézní charitu
17.06.	11. neděle v mezidobí	Sbírka na TV Noe
16.09.	24. neděle v mezidobí	Sbírka na církevní školy
21.10.	29. neděle v mezidobí (Misijní neděle)	Sbírka na světové misie
18.11.	33. neděle v mezidobí	Sbírka – Den Bible
09.12.	2. neděle adventní	Sbírka na potřeby diecéze

Termíny sbírek se mohou změnit +/- o týden. Případné změny budou hlášeny v ohláškách.

*Velikonoční oběti
pospěšme chválu zapěti
Beránek ovce vykoupil,
když muka kříže podstoupil
Se smrtí život utkal se
v podivuhodném zápasu
Pán žití učinil ten dív
zemřel, a v slávěvládne živ
Řekni nám, řekni, Maria
cos tam u skály spatřila
Prázdny hrob
z něhož vstal můj Pán
a plátno v němž byl omotán
Vstal Kristus naše naděje,
a zve nás do Galileje
Žije nás Král, chceme žít i s ním,
slitovným Králem vítězným.*

Kéž je tento čas pro nás všechny časem vnitřní proměny, odhození všeho, co nás svazuje a opětovného stavění života na Boží skále.
Niech radość ze zmartwychwstania napełnia nas i niech nam umożliwi ponownie pozwolić Bogu wejść w każdą strefę naszego życia.

Alleluia, Alleluia, Alleluia !!!

(Velikonoční sekvence Victimae Paschalis)

P. Przemek, P. Stanisław, P. David, P. Adam